

سُورَةُ الْقَصَصِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم ﴿١﴾ سەرئنجی سەرەتای سوورەتی (البقرە) بەدە. تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ ئەوێ چەند ئایەتیکە لە ئایەتەکانی ئەم قورئانە ڕوون و ئاشکرایە. نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ ئێمە هەندیک لە هەوأل و بەسەرھاتی گرنگی راست و نەگۆری موسا و فیرعەون دەخوینێنەوێ بەسەرتدا، بۆ ئەوێ سوود بەگەیەنین بە گەلیک کە ڕوا دەھێنن (تا بێتە پەندو ئامۆژگاری). إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهُم طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ بێگومان فیرعەون زأل و درێدە بوو لە ولاتەکید، خەلکەکی پارچە پارچە کرد (جیاوازی خستە نێوانیانەوێ)، دەستەبەکیانی دەچەوساندەوێ و لاوازی دەکردن، منداڵە نێرینەکانی سەردەبرین، کچان و ئافرەتان (بەزەلیلی دەهێشتەوێ)، بەراستی ئەو ستەمکارە بێکیک بوو لەوانەیی تووی خراپی دەچاند. وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾ ئێمەش دەمانەوێت دەروو بەکەینەوێ لە چەوساوەکان و منەتی خێر بەکەین بەسەر لاوازکراوەکاندا لە ولاتداو دەمانەوێت بیانکەینە پێشەواو بیانکەینە میراتگری سامان و دەسەلاتی ستەمکاران. وَنَمَكِّن لَهُم فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ هەرێوێ دەمانەوێت پایەداریان بەکەین و دەسەلاتیان بچەسپێنین لە ولاتداو، ئەوێ پێش بێنین بۆ فیرعەون و هامان و سەربازانیان کەلێنی دەترسان (ئەم بەلێنە خواپە بەوێستی پەرەردگاری بالادەست دووبارە دەبێتەوێ بۆ ئیباداران لە بارودۆخی تاییەتی و گونجاودا). وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ ئێمە دایکی موسامان ئاگادارکرد، کە شیرێ بداتی و (بێمان وت) جاکاتی کە مەترسیت پایدا کرد لەوێ کە پێی بزانرێت فری بێدەرە ڕووباری (نیلەوێ) نە بترسە (لەوێ تووشی بەل بێت) نە خەفەتیشی بۆ بخۆ، چونکە ئێمە بەراستی دەگیرێنەوێ بۆ لت و لەئایندەشدا دەیکەین بەیەکیک لە پێغەمبەرە پەيامدارەکان.

فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ ئەوسا ئىتر دارو دەستەى فىرەون ھەلىان گرتەو، تا سەرەنجام بېھىتە دوژمن و خەفەت بۆيان، بەراستى فىرەون و ھامان و سەربازەکانیان گوناھکارو تاوانبار و ھەلە بوون. وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ کاتىك فىرەون موسای ساوای بىنى ھەرماني کوشتنى دەرکەد خىزانەکەى نەبېشت و وتى: ھىوادارم بېھتە مايەى خوشحالى و چاوروونى بۆ منىش و بۆ تۆش، مەیکوژن، بەلکو لەئایندەدا سوودمان پى بگەيەنیت، يان دەیکەینە کورپى خویمان، لە کاتیکدا ئەوان ھەر پى نازان و ھەستى پى ناکەن. وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبَهَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ ئەوسا دايكى موسا ھەستى بەبىتناقەتى و بە بۆشايىەكى زۆر دەکرد لە دل و دەرونى خویدا، بەراستى خەرىك بوو رازەكە ئاشكرا بكات، ئەگەر ئىمە دليمان دامەزراو نەکردايە تا لەو كەسانە بىت كە پروايان بە بەلینى خوا ھەيە. وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ پاشان بەخوشكەكەى موسای وت: برۆ بە شوينیدا، (دواى تاويك) لە كەناريكەو (موسای بەباوھى ئافرەتيكەو) بىنى، ئەوان ھەستيان بەو نەكرد (كە خوشكەكەى چاودىرى دەكات). وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾ ئىمە پىشتەر ھەرچى ئافرەتى شيردەرە لەومان ھەرام كەد، خوشكەكەى (بەمەى زانى ھەكمانە لە كۆشك نزيك بۆو) وتى: ئايا ناوينشانى مالىكتان پى بلىم كە ئەو منالەتان بۆ بەخيۆ بكن، دلسۆزو مېرەبانىش بن بۆى. فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ بەو شىوہە گىرامانەوہ بۆ لای دايكى تا دلياو دل ئارام بىت و چاوى بەديتنى ئاسودە بىت ئىتر خەفەت نەخوات و لای پروون بىت كە بەلینى خوا ھەق و راستە، بەلام زۆرەيى (ئەو خەلكە) نازان و ھەستى پە ناکەن. وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ دواى چەند سال كاتىك تەمەنى گەيشتە ئەوپەرى ھىزو توانايى، ئىمەش ھىكەت و دانايى و زانياريمان پىبەخشی، ھەر بەو شىوہە پاداشتى

چاکه کاران ددهینه وه. **وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾** موسا له کاتی غه فله تی خه لکی شاردا خوی کرد به شه قام و بازدا، بینی دوو پیاو شهر ده کهن، ئه مه یان له تایفه ی خویه تی و ئه مه شیان له ده سته ی دوژمنه که یه تی (سهر بازی فیرعه ونه)، ئه وه ی خزمی خوی بوو موسای بینی هاواری لیکرد که فریای بکه ویت و زالی بکات به سهر دوژمنه که یدا، موساش به په له چوو به ده میه وه بوکزه کی مالی به کبرای (قبطی دا) و کوشتی، موسا په شیان بووه له بهر خویه وه وتی: ئه م کاره شه یتان پیی کردم (من نه مده ویست بیکوژم) به پراستی شه یتان دوژمنیکی گومراو ئاشکرایه. **قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾** ئینجا ده سته کانی بهرز کرده وه و) وتی: په روه ردگاره من به پراستی سته م له خوم کرد کاتیک له ده ستم ده رچوو ئه و کبرایه م کوشت، لیم بیووره و بمبه خشه، جا خوی میهره بانیش لینی خو شبوو، بیگومان ئه و زاتیک لیخو شبوو میهره بانه. **قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾** موسا ههستی کرد په روه ردگاری نزای گیرا کرده بویه وتی: په روه ردگارا مادهم ئاوا نازو نیعمه تی لیخوش بوونت به سهردا پړاندم، من ئیتر هه رگیز نامه پشتیوان بو تاوانکاران. **فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾** به هو ی ئه وه و ترس و بیم دایگرت و به شاردا ده سوپرایه وه و چاودیری ده کرد، کوتوپر کبرای که دوی پی فریای کهوت، هاواری لیکرد فریام بکه وه! موسا چوو به هاواریه وه پیی وت: به پراستی تو کبرایه کی شهره نگیز و گیچه ل گیر ی ئاشکرایت. **فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْوَسَى اأَتْرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾** کاتیک موسا ویستی هیژش بکاته سهر ئه وه ی که دوژمنی هه ردو وکیانه (واته قبطیه که، کبرا) وتی: ئه ی موسا ده ته ویت منیش بکوژیت وه که ئه و که سه ی دوی پی کوشتت، دیاره تو هه ر ده ته ویت بیته زوردار له زه ویدا ناته ویت بچيته ریژی ئه و که سانه وه که چاکه کارن. **وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوَسَى إِنَّ أَلْمَلَآ يَأْتِمُرُونَ بِكَ**

لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ اِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ دواى ماوه يه كه له وپه ږى شارموه پياوړى كى (ټپاندار كه له خزمانى فيرعون بوو) به په له هات و وتى: ئه ي موسى (فرياي خوت بكه وه) به راستى دارو دهسته ي فيرعون دانىشتوون و نه خشه ده كىشن تا بتكوژن، تا زووه دهرچو و ئيره به جى بهيله، ينگومان من له دلسوزانم بو تو. فَاخْرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ موسى له شار دهرچوو به ترس و بيمه وه، ههر سه ږى ئه ملاو ئه ولاى خوى دهر كړد، له بهر خوږه وه ده يوت: په روه ردگارا له دهست قهومى سته مكار ږزگارم بكه. وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ كاتيك پروى كړده شارى مهديه ن (دووباره پروى كړده په روه ردگارى و) وتى: ئوميده وارم كه په روه ردگارم رښموويم بكت بو شوين و جيگه يه كى راست و دروست (دوور له كيشه و ناخوشى). وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ كاتيك گه يشته ئاوه كى مهديه خه لكىكى بينى مالاته كنيان ئاوده دا، له ولاشه وه دوو ئافره تى بينى كه به خوږيان و مېړه كنيانه وه دووره په ږيز وهستا بوون، بوپه لنيان چووه پيشه وه و پرسى و وتى: ئه وه ئيوه بوچى ليره وهستاون؟ كيشه تان چيه وادووره په ږيزن؟ ئافره ته كان وتيان: ئيمه ناتوانين مالاته كه مان ئاوبده ين، هه تا شوانه كان نه روون و چوږى نه كهن، باوكيشمان پيره ميږديكى به سالا چووه. فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ موسى مهردانه، شوانه كانى بردا و مالاته كنيانى ئاودا و به ږي كړدن، دوايى پشتى تيكردن و چووه ژير سيڼه ركه و نزاى كړدو وتى: په روه ردگارا به راستى تو خيرو بيړى زورت به سهردا ږزان دووم، به لام هيشتا هه ژارم و ئاتاجى به خششى زياترم. فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ دواى تاويك يه كيك له كچه كان هات بو لاي موسى زور به شهرم و حه ياووه دهر و پشت به ږيگه دا، كه گه يشته لاي پيى وت: باوكم بانگت دهكات و حه ز دهكات پاداشتى ئه و چاكو و ئاودانى مالاته كه بو ئيمه ت ئه نجمدا، بداته وه...، كاتيك موسى گه يشته لاي باوكيان، دواى حه وانه وه هه موو به سهرهاته كى خوى بو گيزايه وه باوكى كچه كان وتى: مه ترسه، تو ئيتر

رزگارت بوو له دهست قهومی سته مکار. **قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْتِيَنَّ أُسْتَجِرُهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ**
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ يه کيک له کچه کان وتی: بابه بو به کریی ناگریت، چونکه به راستی چاکترین که سیک که تو
 بیگریت به کری، ثم پیاوه به هیزو ئه مین و ده سپاک و دهر وون پاکه یه. **قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى**
أَبْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ باوکیان پیشنیاره که ی پی باش بوو بویه وتی: من یم چاکه بتکه م
 به کوری خوم، به زاوی خوم، یه کیک له دوو کچت لی ماره بکه م به مهر چی ئه وهی ههشت سال لای من
 کار بکه ی، خو ئه گهر ده سالیشت برده سهر ئه وه چاکه ی خوته، منیش نامه ویت بیزارت بکه م و زورت بو
 به ینم، ده مینیت ئه گهر خوا بیه ویت له چکان ده م؟ **قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا**
عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾ موسا پیشنیاره که ی لا په سهند بوو بویه وتی: ثم په یمانه له نیوان
 من و تودایه، من پی رازیم، به لام هه ر کام له و ماوانه م بو ته و اوکرا با سته م لی نه کریت و ئازادیم، خوی
 گهره ش شایهت و ئاگایه به وهی که ده یلین و بریاری له سهر دده ین. **فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ**
بِأَهْلِهِ عَنِ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ
جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ جا کاتیک موسا ماوهی دیاریکراوی به سهر برد و (بریاری
 گهرانه ویدا، له شه ویکي ساردا) له لایه کی کیوی طوردا ئاگریکی به دی کرد، به خیزانه که ی وت: ئیوه لیږه بن،
 من به راستی تروسکای ئاگریک ده ینم به لکو یچم هه والیکتان بو به ینمه وه، یان چلوسکینک ئاگرتان بو به ینم تا
 خوتانی پی گهرم بکه نه وه. **فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ**
يَمُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ کاتیک که موسا له ئاگره که نزیک بووه له که ناری لای راستی
 دوله که وه له شوینیکي پیروزه وه له پال دره خته که وه بانگی لیکرا ئه ی موسا: (ئه وهی گفتوگوت له که لدا ده کات)
 ئه وه به راستی منم (الله) که په روه ردگاری هه موو جیهانیانم. **وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ**
وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٣١﴾ ئینجا فهرمووی: عه سا که شت فری

بده، (کاتیک فرییدا موسا) بینی زور به خیرای دهجولیتتهوه وهکو تووله مار، ههلهات و ئاوری نه دایهوه، خوا
 فهرمووی ئهی موسا وهره و مهترسه بهراستی تو لهو کهسانهیت که ئهمین دهیت و له ترس بهدووریت.
أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنِكَ بُرْهَنَانِ
مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ ئینجا دهستت بخهره بن باخهلهتهوه،
 بهشیویهکی سپی (وهکو بلوور، دهستت خوئی دهنوینت) ینگهرد و بن پهله و بن عیب، ههروهها
 بازووهکانت بهینهروهیهک و لهسهر سینه و دلتی دابنئ، ترس و بمت نامینت، ئهم دوو (معجزه) یه دوو
 بالگهن له لایهن پهروهردگارتتهوه بو سهر فیرعهون و دارو دهستهی، بهراستی ئهوانه قهومیکی یاخی و ناله بارو
 تاوانبار بوون. **قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ** ﴿٣٣﴾ موسا وتی: پهروهردگارا خوت
 دهزانیته که ینگومان من کهسیکم لی کوشتوون، دهترسم بمکوژنهوه. **وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا**
فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ هاروونی براشم زمان پاراوتره له من، ئهویش
 لهگهل من رهوانه بکه، بو ئهوهی پشتیوانیم لی بکات و پشتگیرم بیت و بهراستدانهرم بیت، چونکه من
 بهراستی دهترسم بروام پینهکه. **قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعُلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا**
بِأَيَّتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾ خوا فهرمووی: ئیمه پشت و بازووی تو بههیز دهکهین بههوی
 براکهتهوه و دهسهلاتیکتان پی دهبهخشین که نه توانن بینه سهرتان، جا بههوی موعجزه کائمانهوه ههردووکتان و
 ههموو شوینکه وتوانتان سهرکهوتوو و زالن. **فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِأَيَّتِنَا بَيَّنَّتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ**
مُفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ کاتیک موسا به موعجزه ئاشکرا کائمانهوه پروبه روویان بووه،
 وتیان: ئهمه ههر جادوویهکی دهست ههلهسته و شتیکی تر نی یه، ئیمه له باوو باپیرانی دیرینهانهوه ههوالی
 یه کتاناسی و پیغه مبهران و قیامهت و لهو بابتهانهمان نه بیستوو. **وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى**
مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ موسا وتی: پهروهردگارم خوئی چاک
 دهزانیته که کنی له لایهن ئهوهوه بهرنامهی هیدایهتی هیناوه، سهره نجامیش بههشت بو کی دهیت، بهراستی
 سته مکاران سهر فراز نابن. **وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ**

عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلْ لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِي مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ **فیرعهون**
سهرکه‌شانه وتی: ئەهی خەلکینه من کهسی تر شک نابەن که شایسته‌بیّت بەهوی خواتان بیّت جگە له خۆم،
ئەهی هامان تۆ له گۆل خشتی سووره‌وه کراوم بۆ دروست بکە و قەڵایەکی بەرزو پتەوم بۆ بینا بکە بالکو پیایدا
سهریکەوم تا خوای موسا بینم هەرچەندە من بەراستی بروام وایە له ریز درۆزنەکاندا یە!!... **وَأَسْتَکْبِرَ هُوَ**
وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ **فیرعهون** و سهربازان و دەست و
پێوهندی به ناحق لەسەر زهوی (مصر) دا فیزیان کرد و خۆیان به گه‌وره زانی و گومانیان وابوو که بۆ لای
ئێمه ناهێنرێنه‌وه. **فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ** ﴿٤٠﴾ **سهره‌نجام**
ئێمه خۆی و سهربازان و دەست و پێوه‌ندیان پێچایه‌وه و فریانی دانه ناو ده‌ریاکه‌وه، سهرنج بده و ته‌ماشای بکە
و بزانه: چۆن بوو سهره‌نجامی سته‌مکاران. **وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ**
﴿٤١﴾ **ئێمه** ئەوانمان کرد بەچەند پێشه‌وايه‌ك که بانگی خەلکی ده‌که‌ن بۆ ناو ئاگر، له رۆژی قیامه‌تیشدا سهرکه‌وتوو
نابن. **وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ** ﴿٤٢﴾ **هەر له‌م دنیادا نه‌فرینان** خسته
شوێنیان، له رۆژی قیامه‌تیشدا ئەوانه زۆر ئێسك تال و پرووخسار ناشیرین. **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ**
مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾ **سویند به‌ خوا**
ئێمه ته‌وراتمان به‌خشی به‌ موسا، دواى ئەهوی که قه‌ومه پێشوه‌کانمان له ناو برد، (چونکه یاخی بوون) تا بیته
هۆی به‌رچاو روونی و هیدایه‌ت و رێنووێ و ر‌حه‌مت و مېهره‌بانی بۆ خەلکی، بۆ ئەهوی یاداوهری وه‌رگرن و
تێفکرن. **وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ** ﴿٤٤﴾ **ئەهی**
پێغه‌مبەر (ﷺ) تۆ له به‌شی رۆژئاوای کێوی طوردا نه‌بوویت کاتێک په‌یامی خو‌مان راگه‌یاند به‌ موسا و فه‌رمانمان
پیدا، یه‌کی‌کیش نه‌بوویت له ئاماده‌بووانی ئەو رووداوه. **وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا**
كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ **به‌لام ئێمه** چه‌نده‌ها نه‌وه‌مان
هێنایه‌ کایه‌وه و ته‌مه‌نیکی زۆر تێپه‌ری به‌سه‌ریاندا، هه‌روه‌ها وه‌نه‌ییت تۆ له ناو دانێشتووانی شاری مه‌دیه‌ندا

نیشته چی بوو بیت و ثایه ته کانی ئیمه به سهر یاندا بخوینیته وه، به لکو هر ئیمه ی که پیغه مبه ران ره وانه ده که ی،
 (بو په ندو ئاموژگاری بو توی باس ده که ی). **وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ**
لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ ههروه ها له لای کیوی طوریشه وه
 نه بوو بیت کاتیک بانگمان له موسا کرد، بالکو ئه وه رهحه تی تایه تی بوو له لایه ی پهروه ردگارته وه که تو مان کرد به
 پیغه مبه ر، تا قه ومینک بیدار بکه یته وه که پیش تو بیدار که ره وه یه کیان بو ره وانه نه کراوه بو ئه وه ی یاداوهری
 وه رگر و تی بفکر و له وه به سهره اتانه سوود وه رگر. **وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ**
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ خو ئه گهر ئه وه خه لکه
 تووشی به لایه ک ببونایه (پیش ره وانه کردنی تو ئه ی محمد ﷺ) به هو ی گونا هو تاوان و ده ست پیشخهری
 خراپانه وه، ئه وه ده یانوت: پهروه ردگارا: نه ده بوو پیغه مبه ریکمان بو ره وانه بکه ی ت تا شوینی به رنامه و ثایه ته کانی
 تو بکه وتینایه وه له ریزی ئیمانداراندا بووینایه؟! **فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مَثَل مَّا أُوتِيَ**
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿٤٨﴾
 که چی کاتیک حه ق و راستیان بو هات له لایه ی ئیمه وه، وتیان: نه ده با موعیزه یه کی پی بدرایه ههروه کو ئه وه ی
 که درابوو به موسا، مه گهر ئه وه جووله کانه کاتی خو ی بی باوهر نه بوون به وه ی به موسا به خشرابوو؟ وتیان:
 ئه مانه دوو جادوون په یدا بوون که پشتگیری یه کتر ده که ن و ده یان وت: به راستی ئیمه باوهرمان به هیچ
 کامیان نیه. **قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ** ﴿٤٩﴾ ئه ی پیغه مبه ر
 (ﷺ) پیان بلی: ده باشه ئیوه کتیبکی تر به ین له لایه ی خوا وه که باشتر و چاکتر بیت له وه دووانه (واته قورئان
 و تهورات)، ئه وه منیش شوینی ده که وم، ئه گهر ئیوه راستگون. **فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ**
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ خو
 ئه گهر به ده م بانگه وازی تو وه نه هاتن (واته نه یان توانی کتیبی تر به ین)، ئه وه چاک بزانه که ئه وانه هه ر شوینی
 ئاره زووی خو یان ده که ون، کیش هه یه له وه گومراره که شوین ئاره زووه کانی خو ی که وتبیت، دوور له
 هیدایه ت و رینموی خوا، بیگومان خوا هیدایه تی قهومی سته مکار نادات. **وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ**

يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ سویند به خوا بهراستی ئیمه په یامی خوځانمان بهش بهش پښه یاندوون بو تهوهی په ند و یاداوهری وهرگرڼ. الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ تهوانه ی پښتر کتبی ئاسمانیان پی بهخشیوون، تهوان بهو قورئانه باوهر دهینن. وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ کاتیکش قورئان دهخویرتهوه بهسهریاند دهلین: ئیمه باوهرمان پی هیناوه چونکه بهراستی ئهمه حقیقهت و راسته قینهیه له لایهن پهروهردگارمانهوه پیمان راگهیهنراوه بیگومان ئیمه پښتر ههرموسلمان و فرمانبهردار بووین. أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ تهوانه دووچار پاداشتیان پیدهدریت به هو ی خوگری و ئارام گریانوه، به چاکهش بهرهه لستی خراپه دهکن، تهوانه ههروهها لهو رزق و روزهی که پیمانداون دهبهخشن. وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ تهوانه کاتیک قسه و گوفتاری ناپهسه ند و نابهجی دهیستن پشتی تی دهکن و دهلین به نهفامان: کارو کردهوهی خوځان بو خوځان، کارو کردهوهی ئیوهش بو خوځان، سلاوتان لی بیت ئیمه شهر خواز نین و نامانهویت هاوړیهتی نهفامان بکهین. إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ بهراستی ئهی پیغه مبهر (ﷺ) تو ناتوانیت ئیمان و باوهر بهخشیت بهو کهسهی خوشت دهویت، بهلکو خوا ههر کهسیکی بویت دهیخته سهر ریگهی راست و ئیانی پیدهبهخشیت، خوایش ئاگاداره بهوانه ی که ریازی هیدایه تیان گرتوته بهر. وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ قورهیش و باوهر لاوازن له ههموو سهردهمیگدا دهیانوت: تهگهر ئیمه شوینی هیدایهت و بهرنامه ی ئیسلام بکهوین له گهل تودا له ولاتی خوځاندا دهفریرین و تووشی نههامهتی دهین، مهگهر ئیمه شوینیکی دوور لهسته م و پر له ئاسایشان بو فراههم نههیناون که جوړهها بهروبوومی بویت و له ههموو نازو نیعمه تیك بههره وهر؟ ههمویشی رزق و بهخششن له لایهن ئیمه وه، بهلام زوربهیان نازان و ههست بهدهسه لاتی ئیمه

ناکەن. **وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا**

وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ زۆر شارو شاروچکەمان لەناوێرد کە دانیشتوانی یاخی و لە سنوور دەرچوو بوون لە ژیاڵی دنیا یا ئێدا، جا ئەو هەتە خانووبەرە و شوێنەکانیان چۆڵە، مەگەر کەمێک نەبێت، هەر ئێمەش خاوەنی مۆلک و

خانووبەرە و سامانیان بووین. **وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ**

آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ پەرورەدگاری تۆ هیچ وڵات و شارێکی کۆل

نەکردوو، تا لە پایتەختە کەیدا پیغه مەبەریکی نەناردیبت کە ئایەتەکانی ئێمەیان بەسەردا بخوێنیتەو، وەنەبێت ئێمە

شار و وڵاتمان کۆل کردیبت بەی هۆ، مەگەر کاتێک نەبێت کە دانیشتوانی ستەمکار بوون. **وَمَا أَوْتِيتُمْ مِنْ**

شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ هەرچیتان پێبەخشاوه

ئەو نازو نێعمەت و زینەت و جوانی ژیاڵی دنیا، بەلام دنیایان کە ئەو بەشە لای خواوە چاکتر و دەوامدارترە،

ئایا ئەو عەقل و ژیریتان ناخەنە کار؟! **أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةِ**

الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ ئایا ئەو کەسە بەلێنێکی چاکمان داوەتی و پێی دەگات،

وەکو ئەو کەسە وایە هەر لە ژیاڵی دنیا کەمێک رابواردنی پێبەخشا، پاشان لە دەرئەنجامی کارو کردەوی

ناپوختیدا لە ئامادە کران بێت بۆ لێپرسینەو و ئاگری دۆزەخ؟ **وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ**

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ لە رۆژێکدا بانگیان لێدەکرێت (بۆ لێپرسینەو)، خوا، رۆو بەوان دەفەرموێت: ئایا لە کۆین

ئەو شەریک و بتانەی کە ئێوە بە هاوێلی متمان دادەنا بەحسابی خۆتان. **قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا**

هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ ئەوانەی بریار دادە

خوا دژیان دەرچوو (بەخەجەڵەتێوەو باسی ئەو کەسانە دەکەن کە گومرایان کردوون) دەلێن: پەرورەدگارا، ئا

ئەوانەی گومرامان کردن، گومرامان کردن وەک خۆمان گومرا بووین، ئێمە بەرین لەوانەو لە هەڵەیان لەبەردەم

دادگای تۆدا، (چونکە دەسەلاتمان بەسەر دایاندا نەبوو) ئەوانە (درۆ دەکەن) ئێمەیان هەر نەدەپەرست. **وَقِيلَ**

ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ ئەوسا پێیان

دهوتریت: ئادهی هاوه لانتان و خواکانتان بانگ بکهن، جا ئەوانیش بانگیان دهکهن، به لام وه لام و به دمه وه
 چوون نه بوو بۆیان، ئەو کاته سزای سهختی دۆزهخ دهیین، ئاوات دهخوازن که خۆزگه به راستی ئەوان
 ریازی هیدایه تیان بگرتایه ته بهر. **وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾** رۆژیک دیت خوا
 بانگیان دهکات و پێیان دهفرمویت: ئەوه وه لامی پیغه مبه رانتان چۆن دایه وه؟ **فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ**
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ له سهختی ئەو رۆژه هه موو هه والیک فهرامۆش دهکهن (هه موو شتیکیان له بیر
 دهچیت) پرسیار له یه کتریش ناکهن. **فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ**
الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ جا ئەوهی تۆبهی کردوو و باوهری دامه زراوی هیناوه و کارو کردهوهی چاکی ئەنجام داوه، ئەوه
 ییگومان ئەوجۆره که سانه له سهرفرازو به خته وهران دهن. **وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ**
سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ ههر پهروه ردگاری تۆبه ههر چیه کی بویت دروستی دهکات و هه لی
 ده بژیریت خالکی ئەو ده سه لاته یان نیه و سه رپشک نه کراون، پاکی و بیگهردی و بلندی بۆ خوایه له به رامبه ر
 ئەو شتانه وه نه فامان ده یکه نه شه ریک و هاو ل. **وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾** ههروه ها
 پهروه ردگاری تۆ ده زانیت ئەو خه لکه چیان له سینه و دهرونیاندا شاردۆته وه وه چی ده رده خهن و ئاشکرای
 ده کهن. **وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾** خوا زاتیکه
 که جگه له و خوایه کی تر نیه، سوپاس و ستایش له سه رها و کو تاییدا، له دنیا و قیامه تدا، ههر شایسته ی
 ئەوه، حوکم و فهرمان ره وایش ههر به ده ست ئەوه، ههر بۆلای ئەویش ده برینه وه. **قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ**
عَلَيْكُمْ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَمْ لَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ ئەهی محمد
 (ﷺ) بلی: خه لکینه هه وائم بده نی ئەگه ر خوا شه وگار بکات به هه می شه یی تا رۆژی قیامه ت (ههر رۆژ نه بیته وه)
 چ خوایه کی تر هه یه جگه له الله بتوانیت روناکیان بۆ فهراهم به یییت، ئایه ئیوه ئەم راستیانه نابیسن؟ **قُلْ**
أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ
تَسْكُونُونَ فِيهِ أَمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ ههروه ها پێیان بلی: هه وائم بده نی ئەگه ر خوا رۆژگاری کرده هه می شه یی له

سهرتان، تا رۆژى قیامت خایاندی، کام خوا هه یه جگه له الله که شهوگارتان بو پیش بیهینیت تا ئارامی تیدا بگرن، ئایه ئیوه سهرنجی ئەم دیاردانه نادەن و نایابینن؟! **وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ** ﴿٧٣﴾ جا له رحمت و میهربانی ئەو زاتە ئیوهیه که: شهوو رۆژی کردوو به هۆی ئارامی و ههوانهوه و کارو کاسپی کردن و بههره بردن له بهخششەکانی، بو ئەوهی تا دهتوان شوکرانه بژیر و سوپاسگوزاری بکهن. **وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ** ﴿٧٤﴾ رۆژێک دیت خوا بانگیان دهکات و پێیان دهفرمویت: ئەوه کوان ئەو شتانهی به گومانی ئیوه ههوهل و شهڕیکی من بوون؟! **وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ** ﴿٧٥﴾ هه ره لهو رۆژهدا له هه ره ئوممهتیک شایهتیک له خویان دههینینه مهیدان له پیغهمبهران، ئەوسا بهخهڵکی سههرگهردان دهلێن: ئادهی ئیوه بهلگهتان چیه له سه ره لادان و گوناھتان بیهینن، ئەو رۆژه ئیتر زۆر بهچاکی دهزانن و دلنیا دهبن که حق و حهقیقهت لای خوایه و هه ره ئەو شایستهی پهڕستن بووه، هه رچی ئەو شتانهش که بروایان پێی هه بوو، هه لیان بهستبوو، هه مووی ون و نادیار و بێ رخ دیته بهرچاو. **إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَعَاتَيْنَهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ** ﴿٧٦﴾ بێگومان قارون له قهوم و خویشانی موسا بو کهچی (بههۆی مال و سامانیهوه) خۆی گیف دهکردهوه به سه ریاندا و فیزی بهسهردا دهکردن، ئەوهنده مال و سامان و داراییان پێهخشیبوو، که بهراستی کیلی گهنجینه و قاسهکانی با چهند کهسیکی بههیز بهگرانی هه لدهگیران، (لهکاتی لووت بهرزیه کهیدا) هه ندیک ئیپانداری خزمی پێیان وت: کهشخه مه که و له خۆت بای مابه بهم سامانه، چونکه بێگومان خوا ئەو کهسانهی خوشناوێت که کهشخه دهکهن بهسهروهت و سامانیانهوه و له خویان بای دهبن. **وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ** ﴿٧٧﴾ هه ولبدە بهو مال و سامانهی خوا پێی بهخشیووی مالی قیامت و بهههشتی بهرین بکهرو بهشی خۆشت له دنیادا بهههلائی فهرامۆش مه که، چاکه لهگه ل بهندهکانی خوادا بکه ههروهک خوا چاکه ی

هیناوه ته رپټ، نه که یت هه و لې فساد و گونا هو تاوان بده ی له زه ویدا، چونکه به پراستی خوا نه و که سانه ی خوشناو یت توی خراپه ده چین. **قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ** ﴿٧٨﴾ قاروون و ټی: ټیگومان نه م سامان و داراییه م هه به هو ی زانست و زانیاری نه خشه ی خو مه وه پیمدراوه، باشه مه گه ر قاروون نه یده زانی به پراستی خوا پېش نه م چنده ها قه وم و هو ز و گهلانی له ناو بردووه که له و زیاتر به ده سه لآتر و سهروه ته ندر بوون؟ تاوان باران پرسیاریان لیتنا کر یت دهر باره ی گونا هه کانیا ن (چونکه تو ما ره و لای خوا ناشکرایه). **فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ** ﴿٧٩﴾ ټینجا رپوژیک قاروون خو ی سازدا و به رازاوه یی چو وه دهر وه بو ناو قه ومه که ی بو که شخه کردن و خو نواندن، نه وانه ی که ناواتیان ژیا نی دنیا یه؛ و ټیان: ئای خو ز که ټی مه ش وه کو قاروون، سامان و ده سه لآتمان ببوا یه، به پراستی خاوه نی به ختیکی گه وره یه! **وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ** ﴿٨٠﴾ به لآم نه وانه ی که زانستی و زانیاری راستیان پېه خشر اوه (دهر باره ی حه لآل و حه رام و نه رخ ی قیامه ت ده زانن) و ټیان: هاوار بو ټی وه، بو ټینافکر ن پا داشتی خوا یی زور چاکتره بو نه و که سه ی باوه ری دامه زراوی هینا وه کارو کرده و ی چاکی نه نجام داوه، نه و زانست و باوه رو کرده و یه به که س نا در یت، ته نها به خو گرو ئارامگران نه ټیت. **فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ** ﴿٨١﴾ نه وسا (که بینیا ن قاروون به ته واوی له سنوور دهر چو وه) کو تو پر خو ی و مال و سامانیا ن برد به ناخی زه ویدا، هېچ ده سته و گرو یه کی نه بو و فریا ی بکه و یت و له ده ست خاشم و قینی خوا دهر بازی بکات، ټیگومان له و که سانه ش نه بو و که بتوا یت خو ی رزگار بی ټ. **وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ** ﴿٨٢﴾ ټینجا نه وانه ی دو ټی ناواتیا ن به قاروون ده خوا ست ده یانوت: نه ی هاوار، به س نه بو و وه کو نه و ټیانه چووین، دیا ره که خوا رزق و رپوزی زور ده به خشی ټ به هه ر که س بیه و یت یا خود که می

دهکاتهوه (بڼ حیکمت نیه)، نه گهر فزل و بههری خواي نه بوايه له سهرمان، نیمه ش به ناخی زمويدا روچو و
 ده بووین، ئای که روون و ناشکرایه، کافرو خوانه ناسان سهرراز نابڼ. **تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا**
يُرِيدُونَ عُلوًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فسادًا وَالْعَقِيبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ جا با خه لکی دلیابن که: نهو مالی قیامته و
 نهو بهه شتی بهرینه مان ناماده کردووه بو نهو که سانهی که نهلووت بهرزی و گهوره بیان دهویت له زمويدا، نه
 فسادو گونا هو خراپه، سهره نجام و سهررازیش هر بو پاریزکاران و خواناسه کانه. **مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ**
خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ بهراستی نهو
 زاتهی که گه یاندنی قورثانی له سهر تو پیویست کردووه، سهره نجام ده تگیزته وه بو مه کهه، یان قیامته و
 بهه شتی بهرین، نهی پیغه مبه ر (ﷺ) پیان بلې: پهروه دگرم خو ی چاک ده زانیت و له هه موو کهس زاناره
 بهو کهسه ی که رینمووی و هیدایه تی هیناوه و بهو کهسه ش که له ناو گومراییه کی ناشکرا دایه. **إِنَّ الَّذِي فَرَضَ**
عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ بهراستی
 نهو زاتهی که گه یاندنی قورثانی له سهر تو پیویست کردووه، سهره نجام ده تگیزته وه بو مه کهه، یان قیامته و
 بهه شتی بهرین، نهی پیغه مبه ر (ﷺ) پیان بلې: پهروه دگرم خو ی چاک ده زانیت و له هه موو کهس زاناره
 بهو کهسه ی که رینمووی و هیدایه تی هیناوه و بهو کهسه ش که له ناو گومراییه کی ناشکرا دایه. **وَمَا كُنْتُ**
تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ تو نهی محمد (ﷺ)
 به ته ما نه بویت قورثانت بو ره وانه بکریت، جگه له میهره بانیه نه بیټ له لایه ن پهروه دگارت هوه، که و ابو خو ت
 مه که به پشتیوان و هاوکاری بڼ باوهر و خوانه ناسان. **وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ**
وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ با بڼ باوهران بهرگریت نه کهن له گه یاندنی ثایه ته کانی خوا،
 دوا ی نهو کاته ی بو تو دابه زینراوه، هه میشه بانگه شه بکه بو لای پهروه دگارت، هرگیز نه کهیت خو ت بجه یته
 ریزی هاوه لگه رانه وه. **وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ**
وَالِيهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾ له گه ل خوا دا هانا و هاوار له خوا یه کی تر مه که، چونکه جگه له و زاته خوا یه کی تر نیه،

هەر چی شت ههیه تیاچوو لهناچوو جگه لهو زاته، فرمانپهروای هەر شایستهی ئهوه، ههموانیش هەر بۆ
لای ئهو دهبرینهوه.